> Lecz kim ja jestem i czym jest mój lud, żebyśmy zdołali ofiarować dobrowolnie te rzeczy? Od ciebie bowiem pochodzi wszystko i daliśmy tobie to, co z twojej ręki otrzymaliśmy.
>
> *— I Kronik 29:14*

Książka: Stary Testament / I Kronik
Tematy: dawanie, zależność, pieniądze

Interpretacja:
Pierwsza Księga Kronik, wchodząca w skład *Starego Testamentu*, opisuje historię narodu izraelskiego w okresie od śmierci króla *Saula* do panowania króla *Dawida*. W 29. rozdziale król Dawid gromadzi środki i zasoby na budowę świątyni Bożej – przedsięwzięcie powierzone jego synowi, królowi *Salomonowi*. Czyniąc to, Dawid zanosi modlitwę w obecności całego zgromadzenia, uznając wielkość i suwerenność Boga.

Pokora Dawida

Werset *I Kronik 29:14* wyraża pokorę i wdzięczność króla Dawida. Dawid uznaje w nim, że wszystko, co posiadają, pochodzi z ręki Boga; w związku z tym nie ma Mu nic do zaoferowania poza własną gotowością serca. Jest to pokorne uznanie naszej małości wobec Bożej wielkości oraz uświadomienie sobie, że wszystko, co mamy, jest Jego darem.

Postawa serca

Werset ten przypomina nam również, że ostatecznie liczy się postawa naszego serca. Dawid nie skupia się na wielkości składanego daru, lecz na gotowości serca do dawania. Daje chętnie, uznając, że wszystko, co posiada, otrzymał od Boga i dlatego powinno to służyć Jego chwale. Taka postawa skłania nas do refleksji nad własnym podejściem do

dawania oraz do zastanowienia się, jak możemy dawać bardziej hojnie i z sercem pełnym wdzięczności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeśli bowiem najpierw jest gotowość, jest przyjmowana według tego, co kto ma, a nie według tego, czego nie ma.
>
> *— II Koryntian 8:12*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: dawanie, zachęta, hojność

Interpretacja:
Drugi List do Koryntian został napisany przez apostoła *Pawła* i skierowany do wierzących mieszkających w Koryncie. W księdze tej Paweł porusza tematy związane z życiem chrześcijańskim, a jednym z nich jest hojność. W szczególności *II Koryntian 8:12* mówi o ochoczej gotowości do dawania.

Znaczenie tego wersetu

W tym wersecie Paweł wskazuje, że liczy się nie tyle wysokość daru, co nasze nastawienie do dawania. Choć intencje naszego serca nie zawsze znajdują pełne odzwierciedlenie w tym, co ofiarowujemy Bogu, Pan zawsze dostrzega naszą gotowość i pragnienie dawania. Co więcej, nie możemy dać tego, czego nie posiadamy. Nasza intencja jest cenna, jeśli towarzyszy jej wola dawania – nawet wówczas, gdy nasz dar jest skromny.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A ten, który daje ziarno siewcy, niech i wam da chleba do jedzenia, i wasze ziarno rozmnoży, i zwiększy plon waszej sprawiedliwości.
>
> *— II Koryntian 9:10*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: dawanie, chleb, jedzenie, hojność, żniwo, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Biblijny werset *II Koryntian 9:10* mówi o znaczeniu hojności oraz o tym, co dzieje się, gdy pomagamy innym. Apostoł *Paweł* uczy nas, w jaki sposób Bóg wynagradza tych, którzy dają, nie oczekując niczego w zamian.

A ten, który daje ziarno siewcy

Pierwsza lekcja płynąca z tego wersetu jest taka, że Bóg jest hojnym Dawcą. Bóg wzywa nas do okazywania hojności wobec innych i dzielenia się tym, co posiadamy, z potrzebującymi. Gdy dostarczamy ziarno siewcy lub chleb głodnym, odpowiadamy na Boże wezwanie, by być w tym świecie Jego *„rękami i stopami”*, pomagając zaspokajać potrzeby innych ludzi.

Dawanie ziarna siewcy oznacza wspieranie osób uprawiających ziemię – zapewnianie im zasobów niezbędnych do zasiania roli i zebrania plonów. Jest to sposób na poprawę jakości ich życia oraz zapewnienie utrzymania im i ich rodzinom. Wyrażenie to można również rozumieć metaforycznie, w odniesieniu do wielu innych dziedzin ludzkiej aktywności.

Niech i wam da chleba do jedzenia, i wasze ziarno rozmnoży

Drugą kluczową myślą zawartą w tym wersecie jest to, że Bóg wynagradza hojność. Kiedy dajemy, niczego nie tracimy; przeciwnie – zyskujemy błogosławieństwa. Gdy postępujemy słusznie – czyli pomagamy potrzebującym – Bóg nas nagradza. Bóg zatroszczy się o to, co zasialiśmy, i pomnoży to; oznacza to, że ci, którzy okazują hojność, doświadczą wzrostu swoich zasobów.

I zwiększy plon waszej sprawiedliwości

Okazując hojność innym, dajemy wyraz naszej wierze poprzez czyny. To właśnie o takiej sprawiedliwości mowa w tym wersecie. Wyrażając wiarę swoimi uczynkami, zbieramy owoce duchowe. Owoce te są błogosławieństwami, które pojawiają się w naszym życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Abyście byli wzbogaceni we wszystko ku wszelkiej hojności, która sprawia, że z naszego powodu składane jest dziękczynienie Bogu.
>
> *— II Koryntian 9:11*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: dawanie, błogosławieństwo, hojność, wdzięczność

Interpretacja:
II *Koryntian 9:11* stanowi wezwanie do hojności i wdzięczności. Apostoł *Paweł* zachęca w nim Koryntian, aby zostali wzbogaceni pod każdym względem, co pozwoli im hojnie obdarowywać innych – a to z kolei wywoła dziękczynienie skierowane do Boga.

Hojność jest ważną cnotą, która od zawsze cieszy się uznaniem w chrześcijańskiej wspólnocie. Dając innym, nie tylko pomagamy zaspokoić ich potrzeby materialne, ale także okazujemy im miłość i współczucie. Co więcej – jak wskazuje ten fragment – nasza

hojność prowadzi do dziękczynienia Bogu; oznacza to, że poprzez nasze dobre uczynki możemy wielbić Boga i dawać wyraz naszej wierze w Niego.

Bywa jednak, że bycie hojnym przychodzi z trudem – zwłaszcza gdy nasze własne potrzeby nie są w pełni zaspokojone. Warto pamiętać, że jako chrześcijanie jesteśmy powołani do ufania Bogu i polegania na Nim w każdej potrzebie. Praktykując hojność, okazujemy wiarę w Jego troskę oraz w to, że jest On w stanie zapewnić nam wszystko, czego potrzebujemy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz mówię: Kto skąpo sieje, skąpo też żąć będzie, a kto sieje obficie, obficie też żąć będzie.
>
> *— II Koryntian 9:6*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: dawanie, hojność, żniwo

Interpretacja:
W tym fragmencie Drugiego Listu do Koryntian apostoł *Paweł* przedstawia naukę o hojności. W *II Koryntian 9:6* Paweł mówi, że kto sieje skąpo, ten skąpo też żąć będzie, natomiast kto sieje hojnie, ten zbierze obfite plony.

Wyjaśnienie znaczenia tego wersetu

Warto zauważyć, że fragment ten nie odnosi się wyłącznie do rolnictwa czy siania nasion; niesie ze sobą głębsze przesłanie dotyczące sposobu, w jaki przeżywamy nasze życie. W kontekście hojności słowo *„sianie”* użyte jest metaforycznie – oznacza nasze czyny oraz wybory, których dokonujemy każdego dnia. Innymi słowy, nasze codzienne działania są

ziarnami, które wysiewamy, a one mogą przynieść zarówno pozytywne, jak i negatywne owoce.

Hojność w codziennym życiu

Nauczanie Pawła podkreśla znaczenie hojności. Chodzi o to, że jeśli jesteśmy hojni wobec innych – dajemy chętnie i z miłością – nasze działania mogą wywrzeć pozytywny wpływ zarówno na otaczających nas ludzi, jak i na nasze własne życie. W ten sposób *„siejemy”* w świecie, przygotowując się na zebranie plonów, jakie może przynieść hojność.

Dzięki hojności możemy pomagać innym, wspierać potrzebujących i czynić dobro. Podobnie jak ziarno rzucone na pole rośnie i rozprzestrzenia się, tak i nasze pełne hojności czyny mogą się rozwijać, docierając do ludzi i całych społeczności oraz wywierając znaczący wpływ.

Znaczenie równowagi

Należy podkreślić, że nauki tej nie powinno się błędnie interpretować jako zachęty do rozdawania swojego majątku i zasobów bez żadnej troski o samego siebie. Życie polega na zachowaniu równowagi między dawaniem a przyjmowaniem. Jeśli oddamy wszystko, co posiadamy, nie zważając na własne dobro, możemy doprowadzić do wyczerpania fizycznego i emocjonalnego. Ważne jest, aby dbać o własne potrzeby, pozostając jednocześnie hojnym wobec innych.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Każdy jak postanowił w swym sercu, tak niech zrobi, nie z żalem ani z przymusu, gdyż radosnego dawcę Bóg miłuje.
>
> *— II Koryntian 9:7*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: dawanie, hojność, serce, radość

Interpretacja:
Drugi List do Koryntian zawiera wiele głębokich pouczeń na temat wiary chrześcijańskiej oraz relacji międzyludzkich. W dziewiątym rozdziale apostoł *Paweł* porusza kwestię zbiórki darów dla potrzebujących w Jerozolimie. Co zatem oznacza *siódmy werset*?

Znaczenie dawania z całego serca

Pierwsza część tego wersetu – *„Każdy jak postanowił w swym sercu”* – wskazuje, że wsparcie finansowe powinno być osobistą decyzją. Dawanie nie powinno wynikać z poczucia przymusu czy niechęci; przeciwnie, ofiary powinny płynąć z wolnego i radosnego serca. Takie podejście pokazuje, że przekazywanie pieniędzy na rzecz Kościoła lub osób potrzebujących nie jest jedynie religijnym obowiązkiem, lecz sposobem na wyrażenie miłości do bliźniego oraz do Boga.

Nie ma nic złego w chęci wsparcia Kościoła czy działalności charytatywnej. Jeśli jednak pragnienie to przeradza się w sztywny obowiązek, traci swój duchowy wymiar. Z kolei gdy dajemy tyle, ile możemy, czyniąc to z radością, nasza hojność staje się aktem miłości wobec tych, którzy korzystają z naszej pomocy.

Bóg miłuje radosnego dawcę

Druga część *II Koryntian 9:7* podkreśla tę myśl. Bóg miłuje radosnych dawców – tych, którzy dają więcej, niż się od nich oczekuje, i czynią to z pozytywnym nastawieniem. Jest to istotne stwierdzenie, ponieważ przypomina nam, że nasz gest hojności wpływa nie tylko na odbiorców pomocy, ale także na nasze własne życie. Gdy dajemy z radością, otrzymujemy od Boga błogosławieństwa, których nawet nie jesteśmy w stanie sobie wyobrazić.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Bóg ma moc udzielić wam obficie wszelkiej łaski, abyście, mając zawsze wszystkiego pod dostatkiem, obfitowali we wszelki dobry uczynek.
>
> *— II Koryntian 9:8*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: dawanie, błogosławieństwo, dobroć, otrzymywanie, praca, troska

Interpretacja:
Fragment *II Koryntian 9:8* pochodzi z drugiego listu apostoła *Pawła* skierowanego do wspólnoty chrześcijańskiej w Koryncie (Grecja). List ten powstał około 55–56 roku n.e. W omawianym wersecie Paweł zachęca Koryntian do zebrania darów dla ubogich chrześcijan w Jerozolimie.

Interpretacja

W tym wersecie Paweł wskazuje na dobroć Boga, który obdarza wierzących łaską niezbędną do czynienia dobra. Boża łaska nie jest jedynie zwykłym darem – stanowi przejaw Jego mocy. Paweł podkreśla, że Bóg jest w stanie udzielić łaski w obfitości i że wierzący powinni Mu ufać, wierząc, iż zapewni On wszystko, co potrzebne do pełnienia dobrych uczynków.

Boża łaska

Boża łaska jest czymś, czego wszyscy potrzebujemy w naszym chrześcijańskim życiu. Musimy polegać na Bogu, ufając, że dostarczy On wszystkiego, co niezbędne do wykonywania dobrych dzieł. Choć należy pamiętać, że nasze zbawienie nie zależy od własnych uczynków, lecz od ofiary *Chrystusa* na krzyżu, nie oznacza to, że powinniśmy zaprzestać czynienia dobra.

Gdy w kwestii energii i zasobów potrzebnych do dobrych uczynków polegamy na Bogu, stajemy się zdolni do dokonania rzeczy, które w innym przypadku byłyby niemożliwe. Powinniśmy ufać Bogu i szukać Jego wsparcia, gdy napotykamy sytuacje wydające się nie do pokonania. Warto prosić Pana, aby nas umacniał i dostarczał narzędzi niezbędnych do wykonywania Jego dzieła.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Przynieście całą dziesięcinę do spichlerza, aby żywność była w moim domu, a doświadczcie mnie teraz w tym, mówi PAN zastępów, czy wam nie otworzę okien niebios i nie wyleję na was błogosławieństwa, tak że nie będziecie mieli gdzie go podziać.
>
> *— Malachiasza 3:10*

Książka: Stary Testament / Malachiasza
Tematy: dawanie, błogosławieństwo, jedzenie, żniwo

Interpretacja:
Dziesięcina – czyli przekazywanie 10% swoich dochodów na rzecz Kościoła lub osób ubogich – jest praktyką powszechną wśród wierzących już od czasów biblijnych. Przede wszystkim werset ten przypomina nam o znaczeniu posłuszeństwa i ufności Bogu. Składając dziesięcinę, dajemy wyraz naszej wierze w Niego oraz w Jego zdolność do zaspokajania naszych potrzeb.

Ponadto pomagamy dźwigać ciężar finansowy Kościoła – na przykład poprzez wspieranie ubogich i utrzymanie obiektów – wypełniając tym samym chrześcijański obowiązek niesienia pomocy naszym braciom i siostrom.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I powiedział im: Idźcie, jedzcie tłuste potrawy i pijcie słodki napój, i poślijcie porcje tym, którzy sobie nic nie przygotowali. Dzień ten jest bowiem święty dla naszego PANA. Dlatego nie smućcie się, gdyż radość PANA jest waszą siłą.
>
> *— Nehemiasza 8:10*

Książka: Stary Testament / Nehemiasza
Tematy: dawanie, jedzenie, radość

Interpretacja:
Ten werset mówi o odbudowie świątyni i murów Jerozolimy oraz o zgromadzeniu ludu Izraela, by słuchać Prawa Bożego; Nehemiasz dodaje im otuchy, ogłaszając, że *„radość w Panu jest naszą siłą”*. Słowa te uświadamiają nam, że źródło naszej siły nie tkwi w nas samych, lecz w radości, jaką znajdujemy w Bogu.

Możemy odnosić ten werset do naszego codziennego życia, pamiętając zawsze, że Boża radość stanowi naszą siłę. Gdy ogarnia nas smutek lub zniechęcenie, możemy zwrócić się do Boga i znaleźć w Nim siłę niezbędną do pokonania każdej sytuacji. Podobnie, gdy świętujemy nasze osiągnięcia i cieszymy się otrzymanymi błogosławieństwami, musimy pamiętać, że to Bóg jest sprawcą wszelkiego dobra, a radość płynąca z więzi z Nim jest źródłem naszego prawdziwego szczęścia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Przez cały dzień pożąda on zachłannie, a sprawiedliwy daje i nie szczędzi.
>
> *— Przysłów 21:26*

Książka: Stary Testament / Przysłów
Tematy: dawanie, pragnienie, chciwość, materializm

Interpretacja:
Księga Przysłów jest jedną z najbardziej znanych i lubianych ksiąg Biblii. Znajdujemy w niej wiele cennych nauk, które pomagają nam zrozumieć mądrość i sprawiedliwość leżące u podstaw biblijnych zasad. Nie inaczej jest w przypadku wersetu z Księgi *Przysłów 21:26*, który skłania do refleksji nad chciwością i sprawiedliwością.

Człowiek chciwy pragnie nieustannie

Werset ten rozpoczyna się od opisu człowieka chciwego, który dąży do gromadzenia dóbr materialnych i jest gotów zrobić wszystko, by osiągnąć ten cel. Tekst mówi, że osoba ta nieustannie czegoś pożąda, co sugeruje brak wewnętrznego spokoju w dążeniu do coraz większego bogactwa. Ta obsesja na punkcie gromadzenia dóbr materialnych może stać się prawdziwą formą niewoli.

Kwestia chciwości nie jest w Biblii czymś nowym. W *Nowym Testamencie Jezus* naucza o daremności gromadzenia bogactw materialnych i o tym, jak rzeczy te odciągają nas od tego, co naprawdę istotne. W Ewangelii *Mateusza 6:24 Jezus* mówi: *„Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego będzie miłował, albo jednego będzie się trzymał, a drugim pogardzi. Nie możecie służyć Bogu i mamonie”*.

Sprawiedliwi dają bez wahania

Z drugiej strony werset ten mówi o ludziach sprawiedliwych. Taka osoba nie jest ani samolubna, ani chciwa; prezentuje natomiast odmienną postawę wobec pieniędzy i posiadanych dóbr. Czytamy w nim, że sprawiedliwi dają bez wahania, co świadczy o

gotowości do niesienia pomocy innym i dzielenia się tym, co posiadają.

Jezus również zachęcał w Nowym Testamencie do takiej bezinteresownej postawy wobec pieniędzy i dóbr materialnych. W Ewangelii *Mateusza 6:19–21* wskazuje, byśmy skupiali się raczej na bogactwach duchowych niż materialnych. Mówi: *„Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną; Ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Gdzie bowiem jest wasz skarb, tam będzie i wasze serce”*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*